

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010316
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2017:7716010316.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce - samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.8.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. nar. XX.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom K. prechodne bytom B., okr. Trebišov

u z n á v a s a v i n n ý m

- z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák.,

p r e t o ž e

dňa 28.11.2014 v obci A. okr. Michalovce na základe zmluvy o založení zálohy na kúpu vozidla z uvedeného dňa prevzal finančnú sumu 500,- eur od poškodeného W., bytom A., okr. Michalovce na kúpu osobného motorového vozidla zn. H. za dohodnutú kúpnu cenu 6.500,- eur, následne dňa 30.11.2014 poškodený poukázal na účet Y.N. sumy 750,- eur a 1.000,- eur a dňa 4.12.2014 sumu 500,- eur, pričom zverené finančné prostriedky mali byť použité iba za účelom kúpy motorového vozidla, ktoré obžalovaný pre poškodeného nezakúpil a nedodal, a zaplatené finančné prostriedky vo výške 2.750,- eur do začatia trestného stíhania nevrátil, čím takto spôsobil poškodenému W.kodu,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/150/2015 zo dňa 5.1.2016, právoplatného 13.2.2016, kde bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 7.7.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na Y. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák..

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Y. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. V rámci výpovede pred súdom obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Svedok W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že po dohode s manželkou sa rozhodol pre kúpu 7 miestneho auta zn. Ford S-Max, kde z tohto dôvodu si podali inzerát s tým, že hľadajú niekoho, kto by im takéto vozidlo zo zahraničia doviezol. Na inzerát sa im ozval obžalovaný s ktorým sa stretli a dohodli na dovoze takéhoto auta, ktoré malo byť bezporuchové a malo byť dovezené z Belgicka s tým, že toto kúpi obžalovaný, vybaví na auto slovenské značky a toto od obžalovaného odkúpi. Obžalovaný zaslal email v ktorom boli na výber dve konkrétne vozidlá, kde jedno z nich si pre seba vybrali. Na dovoz obžalovaný požadoval zálohu 500,- € alebo 1000,- €, pričom na jej presnú výšku si svedok spomenúť nevedel. Pri zložení zálohy sa zároveň podpísala zmluva s obžalovaným, ktorú sám vyhotovil. Taktiež bol dohodnutý termín dodania auta, keďže toto potrebovali čo najskôr, kde malo byť dovezené najneskôr do týždňa. Po uplynutí tohto termínu, svedok sa snažil telefonicky kontaktovať obžalovaného, ktorý však telefón nezdvíhal. Z tohto dôvodu sa rozhodol pre jeho osobnú návštevu, no v mieste jeho bydliska tohto nezastihol. Následne mu opäť zavolať, kde tento telefón už zdvihol a v rámci telefonátu sa pohoršoval, prečo ho svedok navštevuje v mieste jeho bydliska. Zároveň svedkovi prisľúbil, že vozidlo mu odovzdá vo večerných hodinách, čo u svedka vzbudilo obavu, či vozidlo nemôže byť kradnuté a preto celú vec začal riešiť prostredníctvom polície. Na záver výpovede svedok uviedol, že obžalovaného v súvislosti s dodaním auta kontaktoval opakovane niekoľkokrát, no tento telefonáty nezdvíhal. Po oznámení celej veci na polícii, obžalovaný niekoľkokrát prisľúbil vrátenie peňazí a to aj vyšetrovatelke, čo však nikdy nebola pravda. Svedok dodal, že nebolo možné ani odstúpiť od zmluvy, keďže obžalovaný potom, čo od nich dostal všetky požadované peniaze s nimi už viac nekomunikoval.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa V., ktorá vo výpovedi uviedla, že po dohode s manželom sa rozhodli podať inzerát na kúpu 7 miestneho auta. Na inzerát sa im ozval obžalovaný, ktorý im oznámil, že autá zo zahraničia dováža a v krátkom čase ide pre autá, kde potrebuje zálohu, aby im požadované auto doviezol. Predtým im po telefonickom hovore zaslal email, v ktorom boli linky na konkrétne autá, z ktorých si jedno vybrali a dohodli sa na jeho dovoze. Bolo to auto Ford S-Max. Obžalovaný požadoval zálohu 500,- € na zakúpenie auta, ktorú mu aj vyplatili. Následne asi o dva dni obžalovaný telefonicky požadoval zaplatenie ďalších 1000,- €, keďže auto o ktoré mali záujem už nebolo k dispozícii a iné vozidlá boli drahšie. Zároveň im zaslal nový email s ponukou áut, kde si vybrali iné vozidlo Ford S-Max, ktoré bolo drahšie. Z tohto dôvodu mu bola požadovaná suma prevedená na ním určený účet. Takto obžalovaný od nich žiadal ďalšie peniaze na prepis vozidla vo výške 500,- €, ktoré mu boli rovnako poukázané na jeho účet. Celkovo takýmto spôsobom od nich obžalovaný vylákal sumu 2.750,- €. Asi o týždeň došiel za nimi obžalovaný na svojom vozidle, kde žiadal ďalšie peniaze, tentokrát pre svoju dcéru, ktorá mala byť chorá, no žiadne peniaze nedostal, nakoľko nedodal požadované vozidlo a nevrátil ani poskytnuté peniaze. Uvádza však, že vozidlo je v jeho garáži a je možné si ho prezrieť. Vzhľadom na uvedené, svedkyňa telefonicky kontaktovala autobazár v Nemecku, kde malo byť auto zakúpené, kde zistila, že sa nedovolala do Nemecka, ale do Belgicka s tým, že žiaden Slovák u nich vozidlo nekupoval a požadované vozidlo je stále v autobazári. Vtedy nadobudli presvedčenie, že ich obžalovaný klame a chceli sa s ním stretnúť a vidieť vozidlo. Obžalovaný sa stretnutiu vyhýbal a vždy uvádzal iné miesta, kde malo k stretnutiu dôjsť. Manžel svedkyne na takéto stretnutie došiel, no obžalovaný sa nedostavil, preto prostredníctvom polície zistil jeho adresu, kde sa zdržiava a skúšal ho zastihnúť, no neúspešne. Následne manžel svedkyne s obžalovaným komunikoval prevažne formou SMS správ. Po určitom čase sa obžalovaný ohlásil s tým, že vrátil peniaze vo výške 2.750,- € na ich účet a chcel im ukázať doklad o prevode. Po príchode sa však obžalovaný vyhrážal manželovi svedkyne s pištoľou, kde uvádzal, že je bývalý policajt. Šek, ktorý u nich nechal bol vystavený na iný ako ich účet. Vzhľadom na uvedené, podali na polícii trestne oznámenie na obžalovaného.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne bola prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, kde svedkyňa následne pripustila, že vozidlo o ktoré sa zaujímali bolo v čase jej telefonátu už predané, no vzhľadom na odstup času si na to nespomenula a pomýlila sa. Dodala, že od zmluvy s obžalovaným odstúpili, keďže tomuto oznámili, že už nemajú záujem o žiadne vozidlo a požadovali vrátenie poskytnutých peňazí.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to Zmluvou o založení zálohy na kúpu vozidla, správou VÚB a.s. a výpismi z účtov obžalovaného, správami Sociálnej poisťovne a Úradu práce sociálnych vecí a rodiny a správami od exekútorov. Rovnako súd prečítal lustráciu v zozname páchatel'ov trestnej činnosti z evidencie PZ k osobe obžalovaného, kópiu poštovej poukážky, trestný rozkaz Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/68/2010, trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/15/2015, trestný rozkaz Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/150/2015 a uznesenie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 2T/16/2012, odpis z registra trestov, správy o povesti a pracovný posudok na obžalovaného.

Zo Zmluvy o založení zálohy na kúpu vozidla súd zistil, že obžalovaný ako sprostredkovateľ - predávajúci uzavrel dňa 28.11.2014 uvedenú zmluvu s Pavlom Mruzom ako záujemcom o kúpu vozidla, kde predmetom zmluvy bolo zloženie zálohy vo výške 500,- € na vozidlo Ford S- MAX, bez bližšej špecifikácie s počtom najazdených kilometrov 200.000 s príslušenstvom. Kúpna cena vozidla bola dohodnutá na 6.500,-€ s prihlásením a províziou.

Zo správy VÚB a.s. a výpisov z účtov obžalovaného súd zistil, že na účet obžalovaného zo strany poškodeného W. boli poukázané platby a to dňa 30.11.2014 v sume 750,-€ a 1000,- €. Zároveň súd zistil, že v danom čase banka evidovala proti obžalovanému päť exekučných konaní.

Zo správy Sociálnej poisťovne Košice a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice súd zistil, že obžalovaný bol v období od 24.5.2013 do 31.7.2014 evidovaný ako platiteľ poistného - zamestnanec v pracovnom pomere u V. a nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

Zo správ exekútorských úradov súd zistil, že voči obžalovanému bolo v čase spáchania skutku vedených päť exekučných konaní.

Z lustrácie páchatel'ov trestnej činnosti k osobe obžalovaného súd zistil, že proti obžalovanému bolo doposiaľ vedených 22 trestných konaní, kde došlo aj k vzneseniu obvinenia voči obžalovanému.

Z kópie poštovej poukážky je zrejmé, že dňa 22.6.2016 obžalovaný zaplatil poškodenému W. sumu 2.750,-€.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T/68/2010 zo dňa 29.10.2010 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za čo bol odsúdený k peňažnému trestu vo výmere 500,-€.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/15/2015 zo dňa 20.2.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/150/2015 zo dňa 5.1.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za čo bol odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka a osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Uznesením Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 2T/16/2012 zo dňa 23.10.2012 bolo trestné stíhanie obžalovaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne zastavené so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že tento bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, jedenkrát bol u tohto schválený zmier a jedenkrát podmiennečne zastavené trestné stíhanie. Naposledy bol odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/150/2015.

V rámci podanej správy o povesti obžalovaného z miesta bydliska tento bližšie hodnotený nie je. Zo strany bývalého zamestnávateľa je hodnotený kladne.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že obžalovaný Y. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, nakoľko na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, ktorá v zmysle ust. § 125 ods. 1 Tr. zák. predstavuje sumu 2.660,- €.

Zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou oboch svedkov a to W. a V., ktorí v podstate zhodne uviedli, že potom, čo podali inzerát na kúpu 7 miestneho vozidla Ford S- MAX sa im s ponukou ozval obžalovaný, kde po vzájomnej dohode uzavreli dňa 28.11.2014 s obžalovaným vyhotovenú Zmluvu o založení zálohy na kúpu vozidla v predajnej cene 6.500,- €, kde obžalovanému bola vyplatená záloha vo výške 500,- € a následne ďalšia záloha v celkovej výške 2.750,- € s tým, že požadované vozidlo podľa emailovej ponuky obžalovaného malo byť dovezené a predané poškodenému do jedného týždňa od podpisu zmluvy. Obžalovaný vozidlo v dohodnutom čase nedoviezol a neodpredal poškodenému, a poskytnutú zálohu nevrátil. Uvedené skutočnosti sú zrejme aj z ďalších listinných dôkazov a to najmä z uvedenej Zmluvy o založení zálohy na kúpu vozidla, výpisov z účtov obžalovaného vedených vo VÚB a.s. a napokon z kópie poštovej poukážky zo dňa 22.6.2016, kedy obžalovaný vrátil poškodenému sumu 2.750,- €.

S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že vykonané dôkazy dostatočne preukazujú skutočnosť, že obžalovaný už pri podpise uvedenej Zmluvy o založení zálohy na kúpu vozidla konal v úmysle obohatiť sa na škodu cudzieho majetku - poškodeného W., keďže tento pri deklarovaní ochoty doviezť požadované vozidlo poškodenému, sám predložil vopred pripravenú uvedenú zmluvu, v ktorej napriek konkrétnej ponuke a výberu auta poškodeným, toto vozidlo nijako bližšie nešpecifikoval, pričom predmetom zmluvy bolo iba poskytnutie zálohy na bližšie neurčené vozidlo v predajnej cene 6.500,- € s prihlásením a províziou. Je zrejme, že takýmto konaním uviedol poškodeného do omylu, keďže sa tento domnieval, že obžalovaný mu vozidlo podľa jeho požiadavky zabezpečí, dovezie, prihlási a odpredá. Uvedený úmysel obžalovaného obohatiť sa na úkor poškodeného je zrejme aj z toho, že v prípade, ak tento mienil vozidlo pre poškodeného skutočne doviezť a prihlásiť ho na poškodeného, potreboval k tomu písomné splnomocnenie konať v mene poškodeného pred príslušnými štátnymi orgánmi, no žiadne splnomocnenie od poškodeného za týmto účelom nežiadal. Práve naopak, pod rôznymi zámienkami žiadal od poškodeného poskytnutie ďalších finančných prostriedkov a to bez toho, aby reálne preukázal potrebu použitia týchto prostriedkov. Obžalovaný, ktorý poprel spáchanie skutku počas celého konania nijakým spôsobom nepreukázal, aby vozidlo pre poškodeného v zahraničí zakúpil a dovezol, čo niekoľkokrát poškodenému a svedkyni potvrdil. Rovnako nijakým spôsobom nepreukázal ani žiadnu inú snahu zakúpiť, resp. doviezť poškodenému iné vozidlo. Je teda zrejme, že obžalovaný už od počiatku nemal v úmysle vozidlo pre poškodeného obstaráť a toto mu odpredať za dohodnutú cenu, keďže žiadnym spôsobom nepreukázal akékoľvek konanie vykonané za týmto účelom. Navyiac u obžalovaného bol preukázaný aj motív a pohnútku takéhoto konania, kde obžalovaný v danom čase čelil piatim exekučným konaniam a mal zjavné finančné problémy, kde práve páchaním takejto trestnej činnosti si mohol zaobstaráť finančné prostriedky na úhradu svojich existujúcich dlhov. V nie poslednom rade je potrebné poukázať aj na osobu obžalovaného, ktorý bol za obdobné konanie v minulosti opakovane súdne trestaný.

Súd sa tak nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného uvedeného v rámci podanej obžaloby, kde jeho konanie bolo posúdené ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák.. V danom prípade s prihliadnutím na vykonané dôkazy je potrebné konštatovať, že pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu sprenevery sa vyžaduje, aby si páchatel prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

V zmysle ust. § 130 ods. 1 Tr. zák. vecou sa na účely tohto zákona rozumejú

- a) hnuiteľná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zvierá, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné,
- b) ovládateľná prírodná sila alebo energia,
- c) cenný papier bez ohľadu na jeho podobu,
- d) peňažné prostriedky na účte,
- e) príjem z trestnej činnosti, ako aj zisky, úroky a iné úžitky z týchto príjmov,
- f) listina, ktorá je podkladom uplatnenia si právneho nároku, alebo
- g) majetkové právo alebo iná peniazmi oceníteľná hodnota.

V zmysle ust. § 130 ods. 2 Tr. zák. za vec sa považuje aj nehmotná informácia, dáta výpočtovej techniky alebo obrazový záznam na technickom nosiči.

Je nutné konštatovať, že v danom prípade boli obžalovanému vyplatené peňažné prostriedky v sume 2.250,-€ (okrem 500,- € vyplatených pri podpise Zmluvy) prevodom na jeho účet, teda bezhotovostne. Trestný zákon v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nematerializované peniaze nepovažuje z trestno-právneho hľadiska za vec a nemožno ich podriaďiť pod žiadne tam uvedené písmeno, či považovať ich za nehmotnú informáciu. V danom prípade, preto konanie obžalovaného nemohlo ani naplniť znaky žalovanej skutkovej podstaty prečinu sprenevery a bolo ho potrebné posúdiť ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák..

Súd sa zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý tvrdil, že poskytnuté zálohy mali byť započítané ako kúpna cena dodaného vozidla, kde pri úhrade kúpnej ceny vo forme záloh sa obžalovaný stával vlastníkom týchto finančných prostriedkov a teda nie je možné jeho konanie posúdiť ako prečin sprenevery, keďže nie je možné o poskytnutých finančných prostriedkoch uvažovať ako o cudzej veci.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný žiadne vozidlo poškodenému nedodal, teda nebol oprávnený si poskytnuté zálohy započítať ako časť kúpnej ceny, preto obrana obžalovaného v tomto smere je právne irelevantná. Navyiac namietaná skutočnosť, že poškodený nemal nárok na vrátenie zálohy v zmysle uzavretej Zmluvy bod V. 7 rovnako neobstoí, keďže je zjavné, že uvedený bod bol v uzavretej Zmluve vyškrtnutý, teda neplatil.

Keďže obžalovaný na svoju obranu neuviedol ďalšie podstatné skutočnosti, súd o jeho vine nemal žiadne pochybnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a dospel k záveru, že účel trestu bude dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/150/2015 zo dňa 5.1.2015, kde bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Pri ukladaní tohto trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného hodnotil spáchanie viacerých trestných činov vzhľadom k ukladaniu súhrnného trestu a žiadnu poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného nezistil. Vzhľadom k prevahe priťažujúcich okolností súd v súlade s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest uložil na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. Takto uložený trest je podľa názoru súdu zákonný, primeraný a spravodlivý, kde postačí na nápravu obžalovaného, aby si uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal. Zároveň takýto trest plní aj generálnu prevenciu a dostatočne odradí aj prípadných ďalších páchatel'ov podobnej trestnej činnosti od jej spáchania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.